

» Secundam episcopus Portuensis :

» Oratio. — *Supplicationibus, omnipotens Deus, effectum consuetae pietatis impende, et gratia Spiritus Sancti super hunc famulum tuum N., perfunde, ut qui in capite Ecclesiarum nostrae servitutis mysterio (lege: ministerio) constituitur, tuae virtutis soliditate roboretur. Per.*

» Tertiam episcopus vel archipresbyter Ostiensis :

» Oratio. — *Deus, qui Apostolum tuum Petrum inter ceteros coepiscopos primatum tenere voluisti, eique universae Christianitatis molem superimposuisti, respice propitius, quaesumus, hunc famulum tuum N., quem de humili cathedra violenter sublimatum in thronum ejusdem Apostolorum principis sublimamus; ut sicut profectibus tantae dignitatis augetur, ita virtutum meritis cumuletur, quatenus ecclesiasticae universitatis onus, te adjuvante, digne ferat, et a te, qui es beatitudo tuorum, meritam vicem recipiat. Qui vivis.. »*

Cum autem, juxta Ordinem Romanum IX (n. 43), Pontifex Romanus per trinam orationem consecraretur, de quo vide etiam Duchesne, *op. cit.*, pag. 348, patet et hanc caeremoniam ad imitationem consecrationis proprie dictae institutam fuisse, etiam quando pontifex electus jam episcopus erat. Reliquas caeremonias, praeter consecrationem episcopalem aut ordinationem, in electione et coronatione R. P. non est hic exponendi locus.

INDEX SYNOPTICUS VOLUMINIS II

CAPUT IV. De iis quae sacrae ordinationi praeire debent	1
ART. I. De tirocinio in seminario peragendo, et de habitu clericali ante primam tonsuram assumendo	1
ART. II. Edictum de ordinatione habenda	7
ART. III. De scrutinio in ordine faciendo	9
§ 1. De testimoniis necessariis pro candidatorum promotione	14
I. Testimonia necessaria pro promotione saecularis	16
1° Quando promotio saecularis ab episcopo proprio facienda est	16
A. Testimonia quae pro promotione saecularis ab episcopo proprio facienda requiruntur a personis infra dioecesim existentibus	17
B. Testimonia quae pro promotione saecularis ab episcopo proprio facienda requiruntur ab aliis episcopis	27
2° Quando promotio saecularis ab episcopo alieno facienda est	48
II. Testimonia necessaria pro promotione regularis	50
§ 2. De promovendorum examine	51
ART. IV. De exercitiis spiritualibus ordinationi praemittendis	60
ART. V. De jejuniis ante ordinationem	64
CAPUT V. De essentialibus sacrae ordinationis partibus	68
SECTIO I. De ministro sacrae ordinationis	69
ART. I. De persona ministri	69
§ 1. Quisnam ordines valide conferat	69
§ 2. Quisnam ordines licite conferat	74
I. Romanus Pontifex ejusque delegatus	80
II. Episcopus proprius	86
1° De episcopo proprio pro ordinatione saecularium	87
A. Quisnam sit episcopus proprius pro ordinatione saecularium	87
a) Episcopus proprius ratione originis	90
b) Episcopus proprius ratione domicilii	103
c) Episcopus proprius ratione beneficii	110

376	TRACTATUS CANONICUS DE SACRA ORDINATIONE	
	d) Episcopus proprius ratione familiaritatis.	115
	SCHOLION. <i>Utrum candidatus habens plures</i> <i>episcopos proprios variare possit</i>	119
	B. Quandonam episcopus alienus saeculares licite ordinet.	124
	a) Quando adest licentia Ordinarii proprii.	124
	b) Quando adest apostolicum privilegium.	145
	c) In casu cap. 2. <i>De temporibus ordinationum, in-6º</i>	147
	C. Quandonam episcopus proprius saeculares illicite ordinet.	151
	a) Quando subditus est diversi ritus	151
	b) Si subditus externus Romae degens a quatuor mensibus et eo reversurus in examine pro ordinatione rejectus fuit.	157
	2º De episcopo proprio pro ordinatione regularium	161
	3º De episcopo proprio pro ordinatione subditorum praelaturae inferioris.	171
	SCHOLION I. <i>De privilegiis abbatum in materia ordinationis.</i>	175
	SCHOLION II. <i>De privilegiis Cardinalium in Urbe.</i>	189
	ART. II. <i>De intentione ministri</i>	192
	SECTIO II. <i>De materia et forma sacrae ordinationis.</i>	201
	ART. I. <i>De ritibus sacrae ordinationis in genere</i>	202
	ART. II. <i>Materia et forma pro singulis gradibus determinatur.</i>	215
	§ 1. Pro prima tonsura et ordinibus minoribus.	218
	§ 2. Pro ordinibus majoribus.	224
	I. Pro ordine subdiaconatus.	225
	II. Pro ordine diaconatus.	229
	III. Pro ordine presbyteratus.	239
	§ 3. Pro consecratione episcopali	264
	SCHOLION I. <i>De ordinibus gratis conferendis</i>	281
	SCHOLION II. <i>De libro ordinatorum.</i>	287
	CAPUT VI. <i>De effectu sacrae ordinationis</i>	289
	ART. I. <i>De potestate ordinis in genere.</i>	292
	ART. II. <i>De potestate ordinis in singulis gradibus.</i>	299
	ALLEGATUM I. Instructio sacrae Congregationis de Propaganda Fide de titulo sacrae ordinationis.	309
	ALLEGATUM II. Formulae in materia sacrae ordinationis	316
	ALLEGATUM III. Constitutio Innocentii XII de ministro sacrae ordinationis	323
	ALLEGATUM IV. Constitutio Benedicti XIV de ordinatione regularium.	329
	ALLEGATUM V. Antiqua documenta liturgica circa ritus sacrae ordinationis	340
	I. Statuta Ecclesiae antiqua	341

	INDEX SYNOPTICUS VOLUMINIS II	377
II.	Sacramentarium <i>Leonianum</i>	342
III.	Sacramentarium <i>Gregorianum</i>	347
IV.	Ordo Romanus ex manuscripto Sancti Amandi.	348
V.	Ordo Romanus VIII Mabillonii	350
VI.	Ordo Romanus IX Mabillonii	354
VII.	Sacramentarium <i>Gelasianum</i>	359
VIII.	Missale Francorum.	364
IX.	Ordo Romanus XIII vel Caeremoniale Romanum edicum jussu Gregorii X	370

INDEX RERUM QUAE IN UTROQUE VOLUMINE CONTINENTUR

Numerus Romanus indicat *volumen*, Arabicus *numerum marginalem*.

A

Abbas quatenus dare possit licentiam ut alienus episcopus in territorio abbatae ordines conferat, I, 97. Num valeat dispensare ab irregularitate aut ab interstitiorum lege, vide *Praelati inferiores*. Quotuplex sit abbas, II, 933. Abbas saecularis privilegio ordinandi non pollet, II, 942. Abbas regularis quale privilegium habuerit jure decretalium, II, 943; quale jure Tridentini, II, 944, 945. Decretum Conc. Trid. *sess. XXIII, cap. X, de ref.*, excludens ordinationem subditorum saecularium, comprehendit omnes abbates, II, 946 sequ. Privilegium abbatum ordinandi regulares sibi subditos remanet, II, 949. Quatenam requirantur ut abbas hoc privilegio fruatur, II, 950 sequ. Probabilius ordinatio facta ab abbate ultra limites privilegii est nulla, II, 953 sequ. Quid si abbas est haereticus, schismaticus, censuratus, II, 960. Abbates potestatem ordinandi non recipiunt per ritum ordinationis, sed ab ipso jure in actu benedictionis, I, 6. An valeant ordines minores quolibet die festivo duplici conferre, I, 50.

Abbatia quotuplex, II, 933. Subditi diversarum abbatiarum quem habeant episcopum proprium pro ordinatione, II, 935 sequ.

Abortus foetus animati est homicidium, I, 405.

Abscissio membrorum, vide *Homicidium*.

Abstemius est irregularis, I, 283.

Acolythatus est ordo institutus ab Ecclesia, I, 33 sequ. De requisita aetate, I, 489; scientia, I, 559; sanctitate, I, 568. Quae ejus forma et materia, II, 1023. Quam potestatem conferat, II, 1156.

Adscriptio alicui ecclesiae, vide *Sufficientia*.

Aetas num excuset ab irregularitate, I, 202. Defectus aetatis est simplex impedimentum ordinationis, I, 484 sequ. Antiquitus pueri offerebantur Deo, I, 485. Quatenam aetas requiratur jure communi pro prima tonsura, I, 487 sequ.; aut pro ordinibus minoribus, I, 489; aut pro ordinibus majoribus, I, 490; aut pro consecratione episcopali, I, 491. Unus R. P. in aetate dispensat, I, 492. Praxis circa hanc dispensationem, I, 493. Poenae olim statuae pro ordinationibus cum defectu aetatis, I, 494. Ordinatus absque legitima aetate nequit in ordine suscepto ministrare, I, 494. Quando vir dicatur senex aut juvenis, I, 533.

Aethiopes schismatici quomodo ordinentur in diaconos et presbyteros, II, 1057 sequ.

Albanensis Cardinalis Episcopi

privilegium in consecratione R. P., II, 962.

Alumni collegii Germanorum, Sctorum, Hibernorum, Americanorum, Graecorum, de Propaganda Fide in Urbe, quae habeant privilegia in materia ordinationis, II, 894, 895, 898.

Altare ordinationis, vide *Locus ordinationis*.

Amens, vide *Mentecaptus*.

Angelus incapax ordinationis, I, 422.

Anglicani irritas habent ordinationes, II, 1111.

Anima separata incapax ordinationis, I, 122; num retineat potestatem acceptam in ordinatione, II, 1144.

Annulus episcopalis, II, 1102.

Apostata rediens ad fidem num promoveri possit, II, 461, 462.

Arctati qui dicantur, et num cogi possint ad ordinationem, I, 637. Infra annum a sede vacante possunt recipere dimissoriales litteras a vicario capitulari, II, 868, 869.

Assistentia capituli episcopo ordinanti, I, 102, 103.

B

Baculus pastoralis, II, 1101.

Baptismus necessarius ad validitatem ordinationis, I, 123. Ab haereticis collatus gignit irregularitatem, I, 476. Baptismi iteratio, vide *Iteratio baptismi*. Baptismi testimonium, vide *Testimonia*. Baptismus in quo casu tribuat originem ad ordines, II, 807, 823.

Beneficium ecclesiasticum ad dandum episcopum proprium ordinationis quale esse debeat, II, 842. Quatenus est titulus ordinationis, vide *Titulus ordinationis*. Conferendum est ab episcopo ordinante ratione familiaritatis; vide *Episcopus proprius*.

Bigamia est multiplex, I, 373. Quando habeatur vera bigamia, I, 374. Inducit irregularitatem, utroque matrimonio consummato, I,

375, 376. An bigamus qui ante baptismum plures habuit uxores vel unam ante, alteram post baptismum, sit irregularis, I, 377. Est ex defectu sacramenti, I, 378. Bigamia non vera seu fictitia quando habeatur, I, 379. Est strictissimae interpretationis, I, 380. In quibus casibus verificetur bigamia fictitia interpretativa cum irregularitate, I, 382 sequi. Num haec irregularitas sit ex defectu vel ex delicto, I, 391. In quibus casibus verificetur bigamia fictitia similitudinaria et utrum secumferat irregularitatem, I, 392 sequi. Quos effectus producat bigamia vera vel fictitia, I, 398, 399. Poenae olim statutae in promoves bigamos, I, 400. Dispensatio ab irregularitate ex bigamia quomodo competat Papae, episcopis et superioribus regularibus, I, 401, 402, 403. Bigamia et irregularitas non multiplicatur, multiplicatis matrimoniis, I, 404.

C

Canonici Basilicae Vaticanae, Liberianae, Lateranensis, quomodo examinentur pro ordinatione, II, 753.

Capitulum num et quatenus assistere debeat episcopo ordinanti, I, 102, 103. Utrum possit necne, sede vacante, dispensare ab irregularitate ex decreto Tridentino, *sess. XXIV, cap. IV, de ref.*, I, 218; et in casu dubio aut occulto, I, 230, 231. Potest, sede vacante, dispensare ab irregularitate ex defectu natalium, I, 246.

Cardinalis quoque tenetur lege irregularitatis, I, 199. Cardinalium insectator est infamis, I, 294. Cardinalis num possit promovere familiarem, II, 847. Cardinalis episcopi Ostiensis, Albanensis, Portuensis privilegium, II, 962. Cardinalis archiepiscopi basilicae Vaticanae privilegia in materia ordinationum, II, 963. Cardinales episcopi suburbicarii quomodo se gerere de-

beant in ordinatione suorum subditorum in Urbe, II, 964. Cardinalium episcoporum et presbyterorum privilegia in materia ordinationum in suis titularibus ecclesiis, II, 965. Cardinalis Vicarius quo privilegio gaudeat pro conferenda exteris prima tonsura, II, 897.

Catechumeni sunt incapaces ordinum, I, 123.

Celebratio divinatorum officiorum vetita per censuram inducit irregularitatem, I, 353; sive per censuram excommunicationis, I, 354; sive per censuram interdicti, I, 355, 356; sive per censuram suspensionis, I, 357. Num eam inducat celebratio vetita suspensione poenali aut suspensione simpliciter prohibitiva, I, 358, 359. Ut haec irregularitas contrahatur, necesse est ut quis exercuerit officium divinum, I, 361. Num hanc irregularitatem contrahat qui, non obstante censura aut poena, gradum clericalem recipit, aut alium cogit exercere divinum officium, aut ponit actum ordinis nullum, I, 362, 363, 364. Ut exercuerit habens relativam potestatem ordinis, I, 365; sed impeditam contracta censura aut poena, I, 366. Quando suspensi celebrantes aliquod divinum officium juxta diversam extensionem suspensionis incidant in hanc irregularitatem, I, 367, 368, 369. Ut officium divinum clericus censuratus exercuerit serio, I, 370. Tandem ut in hac celebratione divini officii peccaverit mortaliter, I, 370. Haec irregularitas est totalis et producit omnes irregularitatis effectus, I, 372. At qui pluribus censuris detentus celebrat officium divinum, unam contrahit irregularitatem, I, 372.

Censura quid et quotuplex sit, I, 140. Varias censurarum species quatenus sunt sacrae ordinationis impedimentum, vide *Excommunicatio*, *Interdictum*, *Suspensio*. Differt ab irregularitate, I, 175. Qua

aetate contrahi possit, I, 202. Quando censura affecti exercentes divina officia evadant irregulares, vide *Celebratio divinatorum officiorum*. Censura innodatus num concedere possit litteras dimissorias et conferre ordines, vide *Episcopus proprius* et *Dimissoriales litterae*.

Character effectus ordinationis, II, 1131 sequi. In quibus ordinibus imprimatur, I, 39. Quando imprimatur, cum multiplex est materia et forma ordinationis, II, 1005.

Chorepiscopi quam potestatem circa ordinationes habuerint in antiqua disciplina, II, 791.

Clerici extra seminarium commorantes, II, 661 sequi. Quinam proprie dicantur, II, 1135; Clericorum sufficientia in dioecesi, vide *Sufficientia*. Clerici exteri moram trahentes ultra quatuor menses in Urbe quibus legibus sint obnoxii, si velint ad ulteriores ordines promoveri, II, 914 sequi.

Clinici qui dicantur, I, 267. Num et quatenus sint irregulares, vide *Fidei defectus*.

Coadjutoria num sufficiat pro titulo canonico ordinationis, I, 605; aut ad habendum episcopum proprium ratione beneficii, II, 844.

Cogens alium ad occisionem vel mutilationem perpetrandam num sit irregularis, I, 422.

Commensalitas, vide *Familiaritas*.

Condelinquens in homicidio vel mutilatione num sit irregularis, I, 427.

Confirmationis defectus quatenus simplex impedimentum ordinationis; I, 479, 480, 481. Testimonium seu fides confirmationis pro ordinatione, II, 683 sequi. Vide *Testimonia*.

Consecratio episcopalis quid, I, 29. Quonam tempore conferri valeat, vide *Tempus*; quonam loco, vide *Locus*. Reservatur in Ecclesia Latina R. P., II, 795, 796.

Congregatio clericorum extra se-

minarium commorantium, II, 661.
Consentiens homicidio vel mutilationi num sit irregularitas, I, 425.

Consuetudo num possit tempus ordinationum immutare, I, 53, 69. Num possit abrogare legem irregularitatis, I, 211, aut legem interstitiorum, I, 510.

Consulens homicidium vel mutilationem num sit irregularis, I, 323.

Coronae clericalis origo, I, 36.

Corporis vitium, vide *Vitium*.

D

Daemonis possessio, post recuperatam sanitatem, irregularitatem inducit, I, 273 sequ. Num impediatur etiam receptorum ordinum exercitium, I, 276.

Damnatus ad tiremes est infamis, I, 295.

Defectus natalium, vide *Natalium*. Defectus sacramenti, I, 378. Defectus fidei in neophytis et in clericis, I, 267, 268, 270. Defectus lenitatis, I, 452, 453, 454.

Delictum quale debeat esse ut irregularitatem inducat, I, 191. Delictum publicum, occultum, I, 222. Deductum ad forum contentiosum, I, 225.

Derelecti quem habeant pro ordinatione episcopum proprium, II, 827.

Diaconatus est verus ordo veraque ordinatio, I, 27. Est divinae institutionis, I, 31. Quandonam Christus D. illum instituerit, I, 32. Est verum sacramentum, I, 39. Quale peccatum sit ipsum conferre aut recipere in statu peccati mortalis, I, 44. Quo ritu conferatur apud Graecos et Latinos, II, 1038 sequ. Quae ejus materia et forma, II, 1039, 1046 sequ. Qui defectus in collatione diaconatus supplendi sint, II, 1050 sequ. Diaconatus potestas, II, 1150. Diaconatus officia in antiqua disciplina, II, 1151, 1152, in actuali disciplina, II, 1153, 1154.

Diaconissae quid fuerint et quid earum ordinatio, I, 131 sequ.

Dimissoriales litterae, II, 863, 864. Quisnam eas dare possit, II, 865; episcopus proprius, II, 866; vicarius generalis in nonnullis casibus, II, 867; vicarius capitularis juxta limites decreti Tridentini, *sess. VII, cap. X, de ref.*, II, 868 sequ.; vicarius apostolicus, II, 873. Quid juris si dimissorias concedens sit haereticus, schismaticus, excommunicatus, II, 874 sequ. Dimissoriae ex qua causa dandae, II, 877. Cuinam episcopo dandae, II, 878 sequ. Pro quibus gradibus, II, 883. Ad quodnam tempus, II, 884. Quid in eis exprimi debeat, II, 885. Praelatus eas concedere nequit, nisi facta prius inquisitione, II, 886. Solemnitates requisitae in dimissorialibus episcoporum ultramontanorum, II, 887. Quandonam dimissoriales litterae expirent, II, 888. An episcopus valeat eas denegare, II, 889, 890. Specialis dispositio, quoad dimissorias, pro clericis exteris Romae commorantibus, II, 892. Quomodo litterae dimissoriae genuinae ab apocryphis distinguantur, II, 740. Dimissoriales litterae datae a superioribus regularium quid continere debeant, II, 920. Quam fidem mereantur, II, 675. Quid continere debeant directae ad episcopum alienum in defectu episcopi proprii, II, 923. Dandae sunt ab episcopo proprio subditis suis candidatis ad ordinationem sed diversi ritus, II, 913.

Dioecesis ad quam pertinet ordinatus sive ratione originis, II, 856; sive ratione domicilii, II, 857; sive ratione beneficii, II, 858; sive ratione familiaritatis, II, 859. Presbyter dioecesi incardinatur, II, 860.

Documenta necessaria pro ordinatione, vide *Testimonia*.

Domicilium quid sit in jure canonico et quomodo probandum pro ordinatione, II, 829 sequ. Vide *Episcopus proprius*.

Duellantes eorumque patrini sunt infames et irregulares, I, 291.

E

Ecclesia in qua facienda est ordinatio, vide *Locus ordinationis*.

Edictum de habenda ordinatione, II, 664 sequ.

Effectus sacrae ordinationis, scilicet potestas perficiendi sacras functiones, II, 1129; gratia et qualis, II, 1130; character, II, 1131, 1132, 1133, 1134.

Energumeni actualiter vexati a daemone sunt inhabiles ad ordines, I, 273. An sint irregulares, etsi evaserint liberi, praesertim si obsessi fuerint post receptos ordines, I, 274, 275, 276.

Epileptici num sint irregulares, vide *Morbi physico-morales*.

Episcopatus est superior presbyteratu, I, 20. Num sit ordo distinctus a presbyteratu, I, 21. Num consecratio episcopalis ex se conferat plenum sacerdotium, an tantum potestates episcopales proprie dictas, I, 22 sequ. Num episcopatus unquam collatus fuerit, praetermisso presbyteratu, I, 24 sequ. Origo divina episcopatus, I, 32. Quandonam Christus D. illum instituerit, I, 32. Est verum sacramentum, I, 39. Ideoque est grave sacrilegium ipsum recipere aut conferre in statu peccati mortalis, I, 44. Ejus materia et forma, II, 1091, 1109, 1110, 1111. Quo ritu conferatur apud Graecos et Latinos, II, 1087, ad 1108. Qui defectus consecrationis episcopalis supplendi, II, 1112 ad 1117. Quam potestatem et quae officia conferat, II, 1148.

Episcopus potest simplex ordinationis impedimentum ferre, I, 478. Quos candidatos saeculares aut irregulares potuerit olim jure decretalium repellere ab ordinatione et quos possit nunc jure Tridentino, I, 616 sequ. Episcopus proprius pro ordinatione saecularium quis olim fuerit, II, 802; et quis hodie sit,

II, 803, 804. Num consuetudo possit hanc disciplinam variare, II, 805. Episcopus proprius ratione originis, II, 806 sequ. Attendenda est origo naturalis, II, 807. Pro determinanda filii origine quaenam considerari debeant, II, 808, 809. Quid si filius natus est in dioecesi non ex *accidenti*, II, 811 sequ. Quid si natus est ex *accidenti*, II, 814 sequ. Varii casus practici expenduntur, II, 817 sequ. Quid si pater tempore nativitatis filii nullibi habebat domicilium, II, 822; aut habebat in loco ubi catholicus episcopus non est, II, 823. Episcopus originis pro illegitimo, II, 825; exposito, II, 826; derelicto, II, 827. Episcopus proprius ratione domicilii, II, 828. Quid sit domicilium, II, 829. Probatio domicilii pro ordinatione ex decenniali commoratione, II, 831; aut ex bonorum translatione, II, 832; firmanda juramento, II, 833 sequ. Quid si quis domicilium acquirit intuitu ordinationis, II, 836. Num haberi possint duo episcopi proprii ratione domicilii, II, 837. Num episcopus sit proprius ratione domicilii, si quis stabiliter moratus est in dioecesi, quin in ulla parochia domicilium habeat, II, 838. Episcopus proprius ratione domicilii pro novitiis regularibus aut pro beneficiatis aut coadjutoribus, II, 839. Episcopus proprius ratione beneficii, II, 840, 841. Quale debeat esse beneficium, II, 842 sequ. Episcopus proprius ratione familiaritatis, II, 846, 847. Quis veniat familiaris nomine, II, 848. Familiaritas debet esse triennis, II, 849. Episcopus conferre debet familiari ordinato beneficium infra mensem, II, 850, 851. Episcopus proprius pro ordinatione saecularium multiplex esse potest, II, 853. Inter plures episcopos proprios datur candidato electio et etiam variatio, non tamen in fraudem, II, 854, 855. Quandonam episcopus non proprius seu alienus saeculares licite ordinet, scilicet ex

licentia seu litteris dimissorialibus episcopi proprii, vide *Dimissoriales litterae*; ex privilegio apostolico, vide *Privilegium apostolicum*; in casu *cap. 2, De temp. ord.*, in 6, II, 898. Poenae contra episcopum alienum ordinantem praeter recensitos casus, II, 899, 900, 901; contra ordinatum, II, 902, 903. Quandonam episcopus proprius saeculares illicite ordinet; scilicet si est diversi ritus, II, 904 sequ. Num talis ordinatio foret valida, II, 909. De apostolico indulto ordinandi subditum diversi ritus, II, 910 sequ. Quid si candidatus Graecus promovendus ab episcopo Latino aliquos gradus jam habeat, II, 912. Episcopus proprius dare potest subdito alieni ritus dimissorias ad episcopum ejusdem ritus ordinandi, II, 913. Item episcopus proprius exterius illicite ordinet subditum qui a quatuor mensibus Romae degit, eo reversurus, si in examine pro ordinatione quod Romae subiit, rejectus fuit, II, 914 sequ. Episcopus proprius pro ordinatione regularium, II, 918, 919. Quid si hic episcopus regularem ordinare recuset, II, 921. Quandonam episcopus alienus possit ordinare regulares loco episcopi dioecesani, II, 922, 924, 929, 930; et quando vi privilegii ipsorum regularium, II, 925, 926. Num possit etiam ex immemoriali consuetudine, II, 927. Poenae in episcopum alienum ordinantem regulares contra jus episcopi proprii, in ordinatos et in eorum superiores, II, 928. Quinam veniant nomine regularium jure communi et privilegio apostolico quoad episcopum ordinantem, II, 931, 932. Episcopus proprius pro ordinatione subditorum praelaturae inferioris vere nullius dioecesis seu saecularibus seu regularibus, II, 935 sequ.; pro ordinatione subditorum praelaturae quasi nullius aut simpliciter, II, 938 sequ. Episcopus quoad potes-

tatem dispensandi ab irregularitatibus, vide *Irregularitas* et singulas irregularitates. Episcopus alienus quae testimonia debeat dare episcopo proprio pro alicujus ordinatione, II, 704, 705 sequ. Episcopus haereticus, schismaticus et censuratus num valide et licite litteras dimissorias dare possit, II, 874, 875, 876. Episcopus haereticus, schismaticus et censuratus num valide ordinet, vide *Minister*.

Error personae in ordinante num officiat validitati ordinationis, II, 968.

Euchologium Graecorum, II, 1006.

Eugenius IV in decreto ad Armenos, II, 1007.

Examen ordinandorum in quo consistat juxta praescriptionem Tridentini, II, 746. A quo episcopo examinari debeat candidatus saecularis, II, 748; quando ordinandus sit ab episcopo alieno, II, 749; a quo exteri in Urbe commorantes, II, 750; a quo candidatus regularis aut subditus praelaturae inferioris, II, 751, 752. An omnes promovendi hoc examen subire debeant, II, 753. An episcopus possit alios examinatores advocare, II, 754. Officium episcopi aliorumque examinatorum, II, 755. Quenam scientia in candidato requiratur, vide *Scientia*. Tempus, locus, forma examinis et praxis in Curia Romana, II, 757. In hoc examine deferatur iudicio episcopi, II, 758. Utrum episcopus possit ab eodem dispensare, II, 759. Poenae in violatores legem hanc Tridentinam, II, 760.

Examen electi in episcopum, II, 761.

Excommunicatio quid sit, et num sit sacrae ordinationis impedimentum, I, 141, 142.

Exercitium potestatis ordinis in statu peccati num et quale sit peccatum, II, 1145.

Exercitia spiritualia praemittenda ordinationi, II, 762. Praescriptiones Sanctae Sedis hac de re, II, 763. Utrum omnibus ordinationibus

praemittenda, II, 764. Varii praetextus ad eadem evitanda, II, 765.

Poenae in violatores hujus praescriptionis, II, 766. Exercitia spiritualia pro regularibus, II, 767.

Exorcistatus deest in Ecclesia Graeca, I, 17. Est institutionis ecclesiasticae, I, 33, 34, 35. Quam potestatem conferat, non exercendam tamen sine licentia Ordinarii, II, 1157. Quo ritu conferatur et quae ejus forma et materia, II, 1022.

Expositi quem habeant ordinationis episcopum proprium, II, 826.

F

Facultates promovendi a quocumque, II, 878.

Familiaritas qualis debeat esse ut tribuat episcopum proprium ordinationis et quibus episcopis praestanda, II, 846 sequ.

Fatui irregulares sunt, I, 283.

Festus dies quinam intelligatur pro ordinibus conferendis, I, 52, 72.

Fidei defectus reddit irregularem neophytum, I, 268. Num haec irregularitas cesset aliquo post baptismum tempore, I, 269 sequ. Item reddit irregularem clericum, I, 270. Num clericus in nonnullis casibus promoveri valeat, I, 271. Num ut clericus habendus qui baptismum suscepit in quavis necessitate, I, 272.

Filii haereticorum quando prohibeantur ab ordinibus, I, 469 sequ. Filii non baptizatorum quoad ordinationem, I, 474, 475. Filii homicidae voluntarii num sint irregulares, I, 455.

Foeminae sunt incapaces ordinationis, I, 124. Quo sensu antiquitus, hypodiaconae, diaconae, presbyterae, episcopae dicerentur, I, 126, 127, 128, 133, 134, 135, 136.

Forma ordinationis, vide *Ritus ordinationis* et singulos ordines. Quo modo debeat esse praesens materiae quae ponitur, II, 1003. Num debeat preferri ab eodem ministro qui

materiam posuit, II, 1004. Quotuplex ejus mutatio, II, 997.

Fraudis nomine quid intelligatur in variatione episcopi proprii, II, 855.

Furtive ordinati qui sint et quam poenam incurrant, II, 1009.

G

Graeci quos gradus clericales habeant, I, 16 sequ. Quo tempore eosdem conferant, I, 45, et quo loco, I, 90. Conjugatos ad ordines admittunt, I, 515. Circa scrutinium ordinationibus praemittendum vix differunt a Latinis, II, 674. Sequuntur bullam *Speculatores*, II, 805. Quos ritus adhibeant in ordinationibus, vide *Ritus*.

Gratia est effectus ordinationis, II, 1130. Ejus status requiritur ad licitam ordinationem, I, 564. Quale peccatum committit sine statu gratiae recipiens aliquem ordinem, I, 44.

H

Habituati in vitium occultum num et quando possint ordinari, I, 573 sequ.

Habitus clericalis quando assumendus a candidatis ad tonsuram, II, 663.

Haeresis in genere, sub quo nomine venit etiam schisma et apostasia a fide, inducit irregularitatem, I, 461, 462. Quinam haeretici hac irregularitate detineantur, I, 463 sequ. Dispensat ab hac irregularitate unus R. P., I, 467. Qui complices haereticorum irregularitati subjaceant, I, 468. Num et qui filii haereticorum prohibeantur ab ordinibus, I, 469, 470, 471, 472. Quando non amplius prohibeantur, I, 473. Filii baptizati non baptizatorum possunt utique promoveri, I, 474, 475. Qui baptizati ab haereticis sint irregulares, I, 476. Haeretici episcopi quoad concessionem litterarum dimissorialium et collationem ordinum, vide *Episcopus*.

Haeretici conversi quem episcopum proprium ordinationis habeant, II, 807.

Hermaphroditae quoad ordinationem, I, 125.

Hierarchia sacra, I, 13.

Homicidium et mutilatio active, I, 405, 406. Inducunt irregularitatem, I, 407. Quomodo inter se sint correlata, I, 408. Num causent irregularitatem, effectu non sequuto, aut in dubio, I, 409. Occisio et mutilatio ex facto privato quando sit voluntaria, I, 413, 414. Voluntaria causat irregularitatem ex delicto homicidii, I, 415. Quaedam mutilationes voluntariae recensentur in ordine ad irregularitatem, I, 416, 417, 418. De irregularitate concurrentium moraliter ad hoc delictum scilicet de mandantibus, I, 421, 422; de consulentibus, I, 423; de non-impedientibus, I, 424; de consentientibus, I, 425. De irregularitate physice concurrentium seu condelinquentium, I, 427; participantium, I, 428. Num homicidium in subita rixa inducat irregularitatem, I, 429. Occisio et mutilatio involuntaria seu necessaria, I, 430. Non inducit irregularitatem occisio vel mutilatio cum moderamine inculpaetae tutelae ad defensionem vitae propriae, I, 431; aut alterius innocentis, I, 432. Quando moderamen inculpaetae tutelae verificetur, I, 433. Num inducat irregularitatem occisio vel mutilatio ad defensionem honoris, libertatis, honorum, I, 435 sequ.; aut post injustam provocationem, I, 438. Non est irregularis qui alium occidit vel mutilat aliter ipse occidendus, licet graviter peccet, I, 439. Occisio et mutilatio involuntaria quia praeter agentis intentionem, I, 440. Enumerantur casus hujus occisionis vel mutilationis, I, 441 sequ. Homicidium et mutilatio auctoritate publica quos reddat irregulares in bello injusto, I, 448; aut in bello justo defensivo, I, 449;

vel offensivo, I, 450. Quinam sint irregulares ex judicio sanguinis, I, 451 sequ. Num irregularitate afficiatur filius homicidae aut mutilantis voluntarii, I, 455. Plura de dispensatione ab hac irregularitate, I, 456, 457, 458, 459.

I

Idoneitas ad sacram ordinationem in quo consistat, I, 109.

Illegitimi quem habeant pro ordinatione episcopum proprium, II, 826. Sunt irregulares, I, 225. Vide *Natalium*.

Impedimenta repellentia a statu clericali alia sunt irritantia, alia prohibentia, I, 120. Irritantia dicuntur etiam *incapacitates*, I, 121. Quinam incapacitate laborent, vide *Incapacitas*. Prohibitiva sunt censurae et homonymae poenae, irregularitates, et reliqua impedimenta simpliciter, I, 139. Impedimenta simpliciter possunt esse etiam particularia, I, 478. Quot sint et quanam haec impedimenta, I, 479 sequ.

Impositio manus in collatione ordinum hierarchicorum accurate servanda, II, 994. Fieri debet tactu corporali, II, 996. Probabiliter est materia essentialis ordinationis lectoratus et subdiaconatus in Ecclesia Graeca, II, 1020, 1029. Num sit materia essentialis diaconatus in utraque Ecclesia, II, 1039, 1040, 1041, 1046 sequ.; presbyteratus, II, 1056, 1059, 1060, 1074 sequ.; episcopatus, II, 1091, 1092, 1093, 1109 sequ.

Incapacitas ordinationis recipientium, I, 121. Sunt incapaces Angelus et anima separata, I, 122; non-baptizatus, I, 123; foemina, I, 124 sequ.; non-presbyter pro episcopatu, I, 137.

Infamia quid sit, I, 284. Est juris vel facti, I, 285. Infamia juris canonici est latae vel ferendae sententiae, I, 286. Num ad infamiam juris latae sententiae requiratur sententia iudicis declaratoria, I, 287, 288. Est poena gravissima erga

reos, et simplex impedimentum respectu aliorum, I, 289. Regula communiter tradita: *Omnes infames infamia juris civilis sunt infames infamia juris canonici*, caret fundamento, I, 290. Jure canonico sunt infames duellantes, I, 291, 303; raptores mulierum, I, 292; bigami simultaneae, I, 293; S. R. E. Cardinalium vexatores, I, 294; damnati ad triremes, I, 295; simoniaci, I, 296; haeretici, I, 297. Alii infames jure civili et rei aliorum etiam enormium criminum non sunt infames jure canonico, I, 298. Impedimenta producta ab infamia juris canonici et praesertim irregularitas, I, 299 sequ. Irregularitas ex infamia est semper ex defectu, I, 302. Quomodo cesset infamia juris canonici, I, 304. Infamia facti quando verificetur et ex quo oritur, I, 306 sequ. Admittit varios gradus respective ad personas, I, 308. Producit eadem impedimenta quae infamia juris, I, 309. Quomodo aboleatur, I, 310. Num illicita ex diverso capite Missae iteratio inducat infamiam juris latae vel ferendae sententiae et ideo irregularitatem, I, 314 sequ.

Infantes num excusentur a censura et irregularitate, I, 202, 442. Olim oblato Deo, I, 485. Eorum ordinatio valida, sed illicita, I, 484.

Infideles sunt incapaces ordinationis, I, 123. At infidelium filii baptizati ordinari possunt, I, 474.

Instrumentorum traditio vel tactus, vide *Traditio*.

Intentio in subjecto qualis requiratur pro validitate ordinationis in adultis, I, 625 sequ. In infantibus et rationis usu carentibus non est necessaria, I, 628. De ordinatione dormientis, I, 630; mentecapti, I, 631; surdi-muti-caeci, I, 632; coacti, I, 633. Ordinatio ex vi physica collata est nulla; ex metu gravi est valida, sed graviter illicita, I, 634. Duo casus hujus coactionis moralis recensentur, I, 635, 636. Ordina-

tio ex coactione morali licita est in primis in clerico *arctato*, I, 637; insuper si episcopus obliget ob necessitatem ecclesiae, I, 638, 639. De ordinatione jocantis, I, 640. De ordinatione fecte accedentis, I, 641. Sententia communis de hujus ordinationis nullitate, I, 642. Probabilis est valida, I, 643, 644. Hinc sub conditione repetenda, I, 645. Plures resolutiones S. C. C. hac de re, I, 646 sequ. Observatio in quamdam doctrinam Billuart, I, 649.

Intentio recta qualis requiratur pro licita ordinatione, I, 650, 651, 652. An requiratur intentio procedendi usque ad sacerdotium, I, 653, 654. Est illicita intentio recipiendi ordines ad vitam in otio traducendam, effugiendum servitium militare, aliosque labores vitandos, I, 655. Item ut quis bonis ecclesiasticis et honoribus fruatur, I, 656. Num liceat desiderare ecclesiasticas dignitates et episcopatum, I, 657.

Intentio in ministro ordinationis faciendi quod facit Ecclesia, II, 966, 967. Error in ministro non officit validitati ordinationis, II, 968. Quid si ordinans usum rationis non habet, II, 969; aut non vult ordinare, II, 970; vel si dicat ante ordinationem se nolle ordinare quosdam impeditos, II, 971 sequ. Quid juris de validitate ordinationis cum errore personae, II, 981. Differentiae inter intentionem ministri, et intentionem subjecti, II, 982.

Interdictum quid et quotuplex sit, et num sacram ordinationem impediatur, I, 143 sequ.

Interpellatio populi in ordinationibus antiquitas et nunc, II, 671, 672, 674.

Interstitia quid, I, 500. Quanam interstitia temporis inter diversas ordinationes decurrere debeant, I, 501, 502, 503. A lege interstitiorum inter acolythatum et subdiaconatum, inter diaconatum et presbyteratum dispensat episcopus ob necessitatem aut utilitatem ecclesiae,

I, 504. Ab interstitiis pro minoribus ordinibus, aut inter subdiaconatum et diaconatum episcopus dispensat etiam citra necessitatem aut utilitatem Ecclesiae, I, 505. Quinam episcopus dispenset, I, 506. Num lex interstitiorum comprehendat etiam regulares, I, 507. Speciatim prohibetur duos sacros ordines eadem die conferre, I, 508, 509. Lex interstitiorum non potest abrogari aut mitigari contraria consuetudine, I, 510. Poenae olim statuae in violantes hanc legem, I, 511. Quomodo interstitia clericis transeunda, I, 512. Interstitia in Ecclesia Graeca, I, 513. Interstitia pro consecratione episcopali, I, 514.

Irregularitatis etymologica notio, I, 155. Ejus variae reales definitiones perpenduntur, I, 156, 157. Debet esse expressa jure communi, nec potest jure particulari introduci, I, 160 sequ. Num possit induci consuetudine, I, 161. Quid in ejus dubio, I, 162, 164. Numquam infligitur ab homine, I, 163. Effectus primarius irregularitatis prohibendi ordinationem, I, 165. Prohibet cujusque gradus collationem, I, 167; et quidem sub gravi, I, 168; et perpetuo, I, 169. Sed tamen non irritat ordinationem, I, 170. Alius consequens irregularitatis effectus prohibendi exercitium ordinum receptorum ordinatis reservatum, I, 171 sequ. Tertius effectus adhuc consequens prohibendi collationem et receptionem beneficii, I, 172. Num haec beneficii collatio-receptio valida sit, I, 173. Praeter recensitos effectus irregularitas alios non habet, I, 174. Differt a censuris, I, 175. Regulae practicae ad distinguendam irregularitatem a legeferente censuram, simplicem prohibitionem aut aliam poenam, I, 176.

Irregularitatis quomodo dividatur juxta diversos auctores, I, 177. Dividitur proprie in eam quae est ex delicto et in eam quae est ex defectu, licet aliqua sit ex utroque simul ca-

pite, I, 178. In quo utraque differat, I, 179. Quomodo sit interpretanda lex irregularitatem continens, I, 181, 182. Irregularitas ex defectu quotuplex, I, 183, 184. Irregularitas ex delicto historice exponitur, I, 185 sequ. Quatenam delicta irregularitatem inducant in praesenti disciplina, I, 190. Circumstantiae necessariae in delicto ut irregularitatem inducat, I, 191. Quidam peperam recensentur ab aliquibus auctoribus inter irregulares ex delicto, I, 193, 194, 195. Quotuplex sit irregularitas ex defectu et ex delicto simul, I, 196. An et quomodo multiplicetur irregularitas, I, 197.

Irregularitas a quibus contrahi possit, I, 198. Non baptizati sunt incapaces irregularitatis, I, 198. Irregularitatis lex omnes afficit, excepto uno R. P., I, 199. Causae excusantes ab irregularitate ex delicto excusant etiam in dubio utrum irregularitas sit ex delicto an ex defectu, I, 201. Excusat aetas, I, 202. Num et quatenam ignorantia excuset, I, 203 sequ. Nonnulli morbi physico-morales, I, 206. Somnus, I, 207. Vis et metus, I, 207. Quomodo irregularitas cesset, I, 209. Cessare potest lex irregularitatis per abrogationem et derogationem, I, 210. Num lex irregularitatis cessare possit consuetudine, I, 211. Dispensatio irregularitatis datur a R. P., I, 212. Quomodo dispensatio petenda sit et executioni mandanda, I, 213 sequ. Episcopi habent expressam potestatem ordinariam dispensandi ab irregularitatibus ex delicto occulto, excepto delicto homicidii voluntarii vel deducto ad forum contentiosum, I, 217. Quinam episcopi hanc potestatem habeant, I, 218, 219. Interpretantur verba *ex delicto occulto*, I, 221, 222. Item verba *ex homicidio voluntario*, I, 224. Item verba ex delicto *ad forum contentiosum deducto*, I, 225. Num episcopus possit hanc potestatem delegare, et quomodo eandem exercere de-

L

Lectoratus habetur etiam in Ecclesia Graeca, I, 16. Est ecclesiasticae institutionis, I, 33, 34, 35. Quo ritu conferatur in utraque Ecclesia et quae ejus materia et forma, II, 1019, 1020, 1021. Quam potestatem conferat, II, 1158.

Legitimatio in ordine ad tollendam irregularitatem, ex defectu natalium, vide *Natalium defectus*.

Lenitatis defectus, I, 452 sequ.

Levitae legis Mosaicae, I, 109.

Liber ordinatorum quid sit et ad quid inserviat, II, 1127, 1128.

Libri in quibus authenticus ritus ordinationum apud Graecos et Latinos reperiuntur, II, 1006.

Licentia episcopi proprii pro ordinatione candidati, II, 861. Requiritur expressa, II, 862. Vide *Dimissoriales litterae*. Ordinarii loci licentia pro exercendis pontificalibus, vide *Pontificalia*.

Litterae testimoniales et dimissoriales, vide *Testimoniales, Dimissoriales*. Litterae ex cardinationis olim erant ipsae litterae dimissoriales, II, 863.

Locus sacrae ordinationis in Ecclesia Latina et Graeca idem fere est, I, 90. Pro prima tonsura et ordinibus minoribus, I, 91. Num valeant impune in aliena dioecesi conferri absque expressa Ordinarii loci licentia, I, 92 sequ. Quinam sit Ordinarius qui hanc licentiam dare queat, I, 97. Locus pro conferendis ordinibus majoribus, I, 98. Conferri ab episcopo debent in propria dioecesi, I, 99; et in ecclesia cathedrali, I, 100; et ad altare majus, I, 102; et publice, I, 103. Quid juris si episcopus praestet duobus dioecibus, I, 101.

Consecratio episcopalis conferenda est in provincia, si commode fieri potest, I, 105; licet id hodie non semper servetur, I, 106. R. P. ordinatur, consecratur, coronatur, in Basilica Vaticana, I, 107.

beat, I, 226, 227. Potestas ordinaria expressa superiorum et confessariorum regularium dispensandi ab irregularitatibus, I, 228, 229. Episcopi habent ordinariam dispensandi potestatem ex tacita mente legislatoris in casu dubii, I, 230; in casu occulto, I, 231; in casu bonae fidei, I, 232. Quinam habeant indultum dispensandi, I, 233. Quomodo utendum facta potestate dispensandi, I, 234.

Iteratio baptismi inducit irregularitatem rebaptizato, I, 320; ministris rebaptizantis, I, 321; rebaptizanti, I, 322. Cur haec irregularitas fuerit introducta, I, 323. Non contrahitur ex baptismi iteratione occulta, I, 324. Non requiritur ut alterius baptismi collatio sit solemnitas, I, 325; dummodo sit gravior culpabilis, I, 326; et nil essenziale utrique baptismati defuerit, I, 327. Num rebaptismus sub conditione hanc irregularitatem inducat, I, 328 sequ. Num haec irregularitas, ut quidam censent, non impediat etiam ordinum receptorum exercitium, I, 331. Iteratio confirmationis et ordinis irregularitatem non inducit, I, 332. Quomodo haec irregularitas ex baptismi iteratione multiplicetur, aut dispensetur, I, 332. Iteratio illicita missae num producat infamiam, I, 311 sequ.

J

Jejunium quatuor temporum ab Ecclesia universa servandum ratione ordinationum generalium, II, 769. Quid si ordinatio expletur die sequenti, II, 770. Num jejunium servandum sit pro ordinationibus extra tempora aut pro consecratione episcopali, II, 771.

Judaeorum descendentes in regno Portugalliae promovendi nequeunt sine R. P. dispensatione, I, 474.

Juramentum ad habendum episcopum proprium ratione domicilii, II, 833 sequ.